

sonlighed, at den behøver i den Grad at overdrives? Jeg tror det i hvert Tilfælde ikke.

Alle de mange Timer, som Husmødrene kunde spare ved at give Afkald paa de aldeles unyttige Ting, kunde de saa anvende til deres Udvikling til Gavn for Hjemmene og til Gavn for Samfundet.

Odder Kommuneskole, Maj 1910.

Dorthea Pedersen.

Danmarks første kvindelige Skomagersvend.

Da vi fornylig bragte Meddelelse om, at en ung Pige i Svendborg havde aflagt Svendeproeve som Skomager, tilføjede vi, at det var tvivlsomt, om de Blade, der

nævnedes hende som Danmarks første kvindelige Skomagersvend, var rigtig underrettede. Vi er siden gjort opmærksom paa, at *Bertha Olesen*, Datter af Skomager Olesen i Frederikshavn for dette Fags Vedkommende er Banebryder her i Landet.

Hun stod 4½ Aar i Lære paa sin Faders Værksted. Aflagde i April 1900 Svendeproeve for den offentlige Kommission i Kolding, der tilkendte hende Medaille.

I 1901 foretog hun en Rejse til Tyskland, hvor hun arbejdede paa forskellige Værksteder i Hannover og Berlin. Siden sin Hjemkomst i 1903 har hun stadig været beskæftiget paa sin Faders Værksted.

Frue eller frøken.

Ganske vist må jeg give redactionen ret i, at spørgsmålet om, hvilken titel en kvinde nævnes med, er af langt mere underordnet betydning, end f. eks. hvilken løn hun får for sit arbejde, hvorledes fornuftsforholdet i ægteskabet ordnes o. s. v. Men hvorfor skal vi kvinder kun drøfte de spørgsmål, der er af grundlæggende betydning?

Jeg vil udtale min glæde over, at Maikki Friberg har rejst spørgsmålet og dagspressen optaget det til videre forhandling, ti når alt kommer til alt, er det ikke af så ringe betydning endda! Det er sundt og i sin orden, at kvinder nu, da de begynder at indtage selvstændige stillinger, spørger sig selv, hvorfor de skal tiltales forskellig, når de er gifte og når de er ugifte, aldenstund en mand tiltales ens i bægge tilfælde? Hidtil har en kvinde *kun* kunnet få en social stilling igennem sin mand, og en yngre frue har været regnet for mere end en ældre Frøken. *Stor Uret* er der sket mod de ugifte kvinder! Nu *begynder* kvinderne at kunne kæmpe sig til en stilling ved egen dygtighed, og jeg finder det fuldstændig i sin orden, at de vil have slig tiltaleform, som betegner det forhold, de står i til manden, afskaffet. Lad os, som Maikki Friberg foreslår, begynde med det, som er så let: udenpå breve at skrive f. eks.: Fr. Kasserer Julie Hansen, så ender det nok med, at man holder op med at gøre den naragtige forskel på en gift og en ugift kvinde. Det skal nok vise sig, at det ikke er af så ringe betydning endda, at dette *ydre* tegn på kvindens afhængighed af manden fjernes.

A. Stampe Feddersen.

Fjorten Dage for sent.

De to B'er.

Der blev let af det nye Folketingsmedlem fra Vonsild ved Dansk Kvindesamfunds Silkeborgmøde, men jeg maa tilstaa, at jeg alligevel godt kan lide Bramsen; jeg kunde for den Sags Skyld ogsaa godt lide Birck; han virkede altid paa mig som en